

*„Mi a jutalma annak, aki Jézust,
az Üdvözítőt fogadja be életébe?
Jézus önmagát adja jutalmul az embernek.
Nem valamilyen jutalmat ad,
nem hozzá tesz valamit az ember életéhez,
nem valamilyen hiányt pótol ki.
Jézus a végtelen Isten a végtelenséget adja jutalmul.
S ez a végtelenség, ez a jutalom azt jelenti,
hogy Jézus fogadja be őt önmagába,
befogadja őt abba az életbe, ami az Ő örökkévalósága,
és hogy benne élhet, az Isten életében,
hogy odaléphet az örökkévaló Isten egébe.”*

Évközi 13. vasárnap

2 Kir 4,8-11. 14-16a

Róm 6,3-4. 8-11

Mt 10,37-42

Aki a prófétát befogadja, a próféta jutalmát kapja.

Jézus szavának szemléltetése az ószövetségi olvasmány,
a sunemi asszony befogadja Elizeus prófétát,
és Elizeus megajándékozza az asszonyt.

A próféta csodás jutalmában részesül:

gyermek születik az asszonynak, aki már nem remélhetett gyermeket.

Aki befogadja a prófétát, a próféta jutalmát kapja.

És aki befogadja Jézust?

Mi a jutalma annak, aki Jézust, az Üdvözítőt fogadja be életébe?

Jézus önmagát adja jutalmul az embernek.

*Nem valamilyen jutalmat ad, nem hozzá tesz valamit az ember életéhez,
nem valamilyen hiányt pótol ki.*

Jézus, a végtelen Isten a végtelenséget adja jutalmul.

*S ez a végtelenség, ez a jutalom azt jelenti, hogy Jézus fogadja be őt önmagába,
befogadja őt abba az életbe, ami az Ő örökkévalósága,
és hogy benne élhet, az Isten életében,
hogy odaléphet az örökkévaló Isten egébe.*

Nincs bezárva többet, és a megközelíthetetlen,

akit emberi szív felfogni nem képes,

akihez bizony emberi lábak elérkezni nem képesek,

az Isten végtelen és megközelíthetetlen, izzó szeretetébe lép be az ember,
és ott van az Isten ölében.

Aki befogadja Istent, azt Isten befogadja,

és Isten lesz az Ő igen-igen nagy jutalma.

S amikor Istent kapja jutalmul az ember, akkor mindent elveszített:

már nincsenek többet földek,

nincsenek többet remények, és vágyak sincsenek,

többé már nem számít az élet, elveszíti életét érette,

mert Isten az élete lesz és a minden.

Isten lesz az Ő jó hazája, az otthona, a háza, akiben élhet,
a kenyér, a mindennapi öröm, és a remény.

Isten a minden.

Aki Istent jutalmul kapja vajon nélkülözhet?

Szomjazhat, aki belőled merített, élő víz Forrása?

Vajon van éhezése, van nélkülözése?

Vajon a Te bőséged, Te végtelen, nem teszi boldoggá a szívet?

A Minden vagy, ó Örök Élet.

És akit befogadtál önmagad szívébe, akit átöleltél,

akit bevezettél a Te házába és leültettél asztalodhoz,

akit Te ettél a Te kenyereddel ó Isten,

vajon van ennek a szívnek még vágya, és rajtad kívül reménye?

Tebenned örvendeznek, akik Téged jutalmul elnyernek.

És Téged jutalmul elnyernek mindazok a szívek, akik befogadnak Téged,

hiszen eljöttél hozzánk, ott állsz a szívünk ajtajában és zörgetsz,

hogyan befogadjunk.

Azért jöttél el, hogy életünkbe lépj be,

hogyan megoszsd velünk a mindennapjainkat,

azért jöttél el, hogy megfogd a kezünket és Te vezesd a lépteinket,

azért jöttél el, hogy az életünk légy ezen a földön,

s akik befogadnak Téged, akik Téged követnek,

akik hallják hívó szavadat és mennek utánad, azokat Te befogadod,

és ez az Ő jutalmuk, hogy beléphetnek a Te ajtódon,

hogyan bemennek a végtelen Égbe, az Örök Életbe lépnek be,

ott állnak a Szeretet trónja előtt, akit meg nem közelíthet ember,

és teremtmény nem méltó, hogy hozzá érjen,

ők azonban, mint önfeledt gyermek ujjonganak és futnak hozzád,

a Te öledbe telepsznek le, és Te vagy az áldásuk,

a minden vagy Te, a szívük reménye, és az örvendezésük.

Bizony nem éheznek többet, és nem nélkülöznek,

nem égeti őket a nap, a Te árnyékodban pihennek meg,

a Te békédben Isten, Te vagy a jutalom.

Akik befogadnak Téged, azok Tebenned részesülnek,

Téged nyernek el Örök Élet, végtelen Isten.

Ámen.

2020. június 28.

Takács Gyula plébános atya